

Wniosek o wydanie orzeczenia w trybie prejudycjalnym złożony przez Administratiwen syd Sofija-grad (Bułgaria) w dniu 26 września 2016 r. – „Entyrtejmynt Byłgarija Sistem” EOOD/Direktor na Direkcija „Obżałwane i danyczno-osiguritelna praktika” – Sofia

(Sprawa C-507/16)

(2016/C 441/16)

Język postępowania: bułgarski

Sąd odsyłający

Administratiwen syd Sofija-grad

Strony w postępowaniu głównym

Strona skarżąca: „Entyrtejmynt Byłgarija Sistem” EOOD

Strona przeciwna: Direktor na Direkcija „Obżałwane i danyczno-osiguritelna praktika” – Sofia

Pytania prejudycjalne

- 1) Czy art. 214 dyrektywy 2006/112 ⁽¹⁾ należy interpretować w ten sposób, że w kontekście prawa do odliczenia przepis ten nadaje różne znaczenie sytuacjom identyfikacji w ramach VAT, odpowiednio, że dopuszcza on, aby państwa członkowskie nadawały różne znaczenie sytuacjom identyfikacji, tak jak w wypadku art. 97 a i art. 70 ust. 4 Zakon za danyk wyrchu dobawenata stojnost?
- 2) Czy art. 168 lit. a) i art. 169 lit. a) dyrektywy 2006/112 należy interpretować w ten sposób, że podatnikowi zidentyfikowanemu w trybie art. 214 ust. 1 lit. e) dyrektywy [2006/112] nie przysługuje prawo do odliczenia naliczonego przez niego VAT w odniesieniu do otrzymanych świadczeń usług wykonanych przez podatników z innych państw członkowskich, w sytuacji gdy wykorzystuje on owe usługi do wykonywania świadczeń usług w innych państwach członkowskich i są spełnione pozostałe materialnoprawne i proceduralne wymogi wykonania prawa do odliczenia?
- 3) Czy art. 168 lit. a) i art. 169 lit. a) dyrektywy 2006/112 należy interpretować w ten sposób, że dopuszczają one przepis krajowy taki jak art. 70 ust. 4 Zakon za danyk wyrchu dobawenata stojnost, zgodnie z którym w żadnych okolicznościach nie powstaje prawo do odliczenia przez podatnika zidentyfikowanego dla celów VAT na podstawie art. 214 ust. 1 lit. d) lub e), a nie na podstawie art. 214 ust. 1 lit. a) dyrektywy [2006/112]?

⁽¹⁾ Dyrektywa 2006/112/WE Rady z dnia 28 listopada 2006 r. w sprawie wspólnego systemu podatku od wartości dodanej, Dz.U. L 347, s. 1.

Skarga wniesiona w dniu 29 września 2016 r. – Komisja Europejska/Wielkie Księstwo Luksemburga

(Sprawa C-511/16)

(2016/C 441/17)

Język postępowania: francuski

Strony

Strona skarżąca: Komisja Europejska (przedstawiciele: M. van Beek, G. von Rinteln, pełnomocnicy)

Strona pozwana: Wielkie Księstwo Luksemburga

Żądania strony skarżącej

- stwierdzenie, że nie przyjmując, najpóźniej do dnia 1 czerwca 2015 r., przepisów ustawowych, wykonawczych i administracyjnych niezbędnych do wykonania dyrektywy Parlamentu Europejskiego i Rady 2014/27/UE z dnia 26 lutego 2014 r. zmieniającej dyrektywy Rady 92/58/EWG, 92/85/EWG, 94/33/WE, 98/24/WE oraz dyrektywę 2004/37/WE Parlamentu Europejskiego i Rady w celu dostosowania ich do rozporządzenia (WE) nr 1272/2008 w sprawie klasyfikacji, oznakowania i pakowania substancji i mieszanin, a w każdym razie nie powiadamiając Komisji o takich przepisach, Wielkie Księstwo Luksemburga uchybiło zobowiązaniom ciążącym na nim na mocy art. 6 ust. 1 tejsze dyrektywy;
- nałożenie na Wielkie Księstwo Luksemburga, zgodnie z art. 260 ust. 3 TFUE, okresowej kary pieniężnej o dziennej stawce w wysokości 8 710 euro, naliczanej od dnia ogłoszenia wyroku w niniejszej sprawie z tytułu naruszenia obowiązku poinformowania o środkach podjętych w celu dokonania transpozycji dyrektywy 2014/27/UE;
- obciążenie Wielkiego Księstwa Luksemburga kosztami postępowania.

Zarzuty i główne argumenty

Termin na dokonanie transpozycji dyrektywy upłynął w dniu 1 czerwca 2015 r.

Wielkie Księstwo Luksemburga uchybiło ciążącemu na nim obowiązkowi poinformowania o środkach podjętych w celu dokonania transpozycji przed upływem przewidzianego w art. 6 ust. 1 dyrektywy 2014/27/UE terminu transpozycji.
